

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
 Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
 Pentru străinătate, pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
 Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
 rândul cu litere garmond.

Comentarii asupra „Cărții Roșii”.*)

II.

Resultatul conferenței din Petersburg a fost comunicat la finea lui Maiu ambelor coruri legiuioare române, în ședințe secrete. Din aceste ședințe secrete a străbătut întăiașdată în lume nemulțămirea Românilor față de atitudinea Austro-Ungariei. Atunci s'a început în România și agitația dușmanoasă față de Austro-Ungaria, care a dus în fine la scandale de stradă. Cu toată discrepanța, rapoartele ministrului român de externe asupra atitudinei Austro-Ungariei în conferența din Petersburg au străbătut încet-încet și s'a lățit în publicul românesc. Dar și de altfel rezultatul conferenței dela Petersburg a fost primit la București cu nemulțămire, pentru că numai cedarea orașului Silistra se considera acolo de foarte puțin pe lângă extinderea cea mare de teritoriu a Bulgariei rivalizătoare. Si de fapt guvernul român a cerut la început cedarea întregii făși de teritoriu Turtucaia-Balcic, și numai pentru a evita răboiul să mulțumit în fine cu minimul din pretensiuni, cu Silistra. Nemulțămirea poporațiunii române s'a îndreptat înainte de toate în contra Austro-Ungariei, care voea să micșoreze moralicește încă și acest minim. Între acestea veniseră știrile la București, din diferențele capitale balcanice, că statele aliate au ajuns în ceartă pentru împărțirea teritoriului cucerit, și că oalianță greco-sârbo-muntegreană, în contra Bulgariei, e în pregătire. Știrile acestea, care de altfel au fost comunicate la timp și contelui Berchtold, dar acesta nu s'a

simțit îndemnat să scoată nici un fel de concluzii din ele, au fost primite în România cu cel mai mare interes. Guvernul, care și temea popularitatea din cauza conferenței dela Petersburg, vedea venind ziua răsbunării față de Bulgaria. Iar după ce s'a pus pedezi și executării așa numitului protocol din Petersburg, și s'a ridicat greutăți din partea lui Daneff, care intrăcestea ajunsese ministru-president bulgar, guvernul român și-a stabilit planul final. Ofertele de alianță în contra Bulgariei, pe care i le făcuse pe la mijlocul lui Aprilie, la diferite ocasiuni, Sârbia și Grecia, guvernul român le-a respins, cu clara precumpărare, că o astfel de alianță ar îndemna Bulgaria să fie mai conciliantă față de Sârbi și de Greci, și «să întărească de nou alianța de mai nainte, din temelii, dar acum în contra României», — după cum să spune în raportul ministrului-president Maiorescu către Regele Carol, datat din 13 Aprilie 1913 și publicat în «Cartea Verde» numărul 130.

România acum nu mai voea, ca în contul ei să fie menținută, sau de nou restabilită pacea între celelalte state din Balcani, și dispoziția ei pacnică de mai nainte să a prefăcut, mai ales sub influența experiențelor relev dela conferența din Petersburg, într-o adevărată ură față de Bulgaria. Scopul era acum, după cum spune Maiorescu într-o notă de mai târziu, din 16 Iulie 1913 (numărul 705): ca «tendența Bulgariei spre hegemonie, manifestată din partea Bulgariei în detrimentul celoralte state, să fie nimicită pe multă vreme înainte». România voea, ca să îsbucnească răboiul între Sârbia, Muntenegru și Grecia de o parte, și Bulgaria de altă parte, pentru a apoi, fără a avea angajamente față de Sârbia și de Grecia, să poată păsi militarește în contra Bulgariei, asigurându-și linia

de graniță Turtucaia-Balcic, reclamată de poporațiunea română, și dictând Bulgarilor pacea, care să facă la fel de mari celelalte state balcanice: Grecia, Sârbia și Bulgaria (declarația lui Venizelos, ministrul-president al Greciei, numărul 713), iar România să iasă din ea ca cel mai mare și mai tare stat balcanic, cum era mai nainte. Si aceasta e ce a realizat guvernul român mai târziu, prin conservarea echilibrului în Balcani, în pacea dela București.

Această politică cu totul nouă a României contele Berchtold se pare că n'a înțeles-o de loc. Deși i s'a trimis rapoarte la timp din partea reprezentanților din Balcani despre constelațiunile nove răsboinice, în pregătire în Balcani; el n'a pus pond pe ele, ba a zeflemitat Sârbia, că «de prezent se pare a crede, că e mai tare decât Bulgaria» (depeșă adresată contelui Tarnovski, numărul 551) și politica contelui Berchtold era îndreptată într'acolo, ca Bulgaria să se împace cu România, ca apoi să sară asupra Greciei și a Sârbiei, pe care contele Berchtold în mod fals le ținea de mai slabe decât Bulgaria, și să le bată temeinic, apărată la spate de România, creând o Bulgaria mare, cu extindere până la granițele Albaniei.

Pentru politica aceasta a sa voia contele Berchtold să câștige România. Dar România, care în prima linie căuta să pună capăt infumurării nesuferite a Bulgariei și năzuințelor ei hegemoniste, n'avea urechi pentru o astfel de politică. Ziarele noastre oficioase să provoacă necontentit la faptul, — și în «Cartea Roșie» se află multe dovezi despre aceasta, — că contele Berchtold în această vreme de pregătire a noului răboi balcanic necontentit a sfătuit pe Bulgari, ca să se înțeleagă pe cale pacnică cu România, iar pentru aceasta, — aşa argumentează ziarurile oficioase, — România ar trebui

să fie recunoscătoare domnului Berchtold, respective Austro-Ungariei.

Dacă precumpărăm bine planurile pe care le aveau atunci România înaintea ochilor, și pe cari le-au și executat în mod splendid, va trebui să înțelegem, că toate sfaturi de împăcare cu România, date Bulgarilor din partea contelui Berchtold, puteau pentru moment numai să strice conceptul Românilor. Pentru că ce putea să iasă de aici? Bulgaria mare, după ce ar fi învins pe Greci și pe Sârbi, mai curând ori mai târziu s-ar fi aruncat asupra României, dela care ar fi luat îndărât linia Turtucaia-Balcic, și ar fi degradat-o la rangul de stat balcanic de mâna a doua.

De altfel contele Berchtold nici pe lângă aceste sfaturi declarate nu s'a ținut de cuvânt față de România. În 16 Maiu 1913 a telegrafat ambasadorului dela Sofia, contelui Tarnovski (numărul 551), următoarele: «Să binevoiți și accentua la toată ocaziunea dată, că indispensabilă condiție pentru o atitudine binevoitoare a Austro-Ungariei față de aspirațiunile bulgare este realizarea unei înțelegeri perfecte între Sofia și București». Pasagiul acesta e mult citat din partea presei oficioase, pentru a se dovedi, că contele Berchtold a pus în linia primă prietenia sa față de România, făcând pendantă amicitia sa față de Bulgaria dela împăcare acesteia cu România. Pasagiul citat la tot cazul ne duce la acest rezultat. Dar faptul e, că contele Berchtold nu s'a conformat lui. Pentru Bulgaria, pe lângă toată neobosită îndemnare a contelui Berchtold, respective a contelui Tarnovski, a denegat până în momentul din urmă înțelegerea cu România, ba chiar și numai onesta execuțare a protocolului de mediație din Petersburg, și anume, din simplul motiv, că Daneff era de părere, («Cartea verde» 162) că e destul

* Vezi articolul prim în numărul 52.

FOIȘOARĂ.

Din vremile păgâne.

— Povestire religioasă, de Fr. Schmiedt, prelucrată de A. Nan. —

(Urmare).

— „Si cum l-au omorit?”
 — „L-au impins în o prăpastie, unde și-a sdorbuit cap, mână, picioare și totul!”
 — „Si când l-au impins?”
 — „De două zile!”
 — „La moarte eu ei! La moarte blâstămată”, — urla ca un nebun Cezarul.

De fapt Iucund era executorul mandatelor tainice ale împăratului. Pămisse înainte cu două zile, dela împăratul, ordin să caute pe creștini în escunzurile lor.

Iucund plecă în împăingenirea de seară spre catacombe, însoțit de doi argați și se furia cu violențe până la ele. Dar nici el, nici argații nu cunoșteau bine cărările din scoarta pământului, care duceau în interiorul catacombelor, deși mai umblaseră în catacombe. Si era primejdiașă umblarea pe ele! Puteai să aluneci în tot momentul de pe cărările acelea și să te prăbușești în adâncimile cări se deschideau în jurul lor. Iți trebuea un conducător bun, ca să poti scăpa întreg din locurile acelea. Iucund

însă nu avea un astfel de conducător. A prinse o faclă și trăinta în linșe prin scoarța pământului, însoțit de cei doi argați, până răsunse la o rescurse. Acolo văzut stinse luminioara. Iucund mai facu cățva pași prin întuneric și un sgomot greu se avu la căteva clipte din adâncime și un strigăt asupră înforă liniaștea. Era Iucund. Alunecase și se prăbușise în prăpastie. Abia la o zi îl așa o trupă, trimisă pentru a-l căuta.

Răsplătă!...

Ce era mai natural în vremile acelea, decât să arunce vina pe bătrâni creștini, că ei l-ar fi impins în adâncime. De aceea s'a prezentat acum această femeie în haine de doliu înaintea tronului împăratesc, ca să aducă la cunoștița Cezarului moartea iubitului ei soț și să împloare blâstămul Zelilor și al Cezarului asupra creștinilor.

Nobilă Doamnă! Poți merge liniaștea spre casă, căci vîstieria împăratiei mele se va îngrăji să te îngăduiească cu tot ce poate să dorească inima ta bună, — o agră împăratul. — Iar pe uciug și scum-pul tău soț și Zeii i-au osândit la moarte. Să pomenească toate neamurile numele lui Dioclezian, numele domnului din Roma, numele pretențului Zeilor!

Cu acestea amănând și facerile restante ordonă să se aducă înaintă în față să creștinii.

— „Aduceți robii”, — sbieră ca un nebun înfuriat.

Primul, pe care îl aduc pe lângă împărat, este Iustinian. El nu mai poartă sabie și coif strălucitor, ca altădată, e lipsit de ele. Si e legat ca un ucigaș nemernic în lanțuri, cu mânile la spate. Cu toate acestea îi vine să crezi că-i un crăi voinic, dar biruit. Înaintea său neplătită, nepăsător, privește îndrăznet și pășește cu capul ridicat, cu fruntea senină înaintea împăratului, pe care îl salută cu multă căldură, aplecându-se adânc de trei ori în față sa:

— „Ave Caesar! Fii salutat, Cezare!”

Împăratul zârind pe Iustinian se înrosi la moment, îl copleșii o undă de surprindere și măsurându-l cu privirea din creștet până în talpi pe prizonierul nepăsător, își duse cu neliniște mâna la sabie și prinse a grăi în glasul compătimirii:

— „Iustiniane!... Tu.. tu prefești iubit al curții mele, tu omul cel mai drag al meu, preține, și tu? Nu, nu se poate!.. Deslegăți-i brațele, redă-i-i coiful cel ales și sabia și vino mai aproape, vino și șezi aici lângă mine, unde îți-e locul să plăci, cum făceai de altădată!”...

Robul înaintea său, dar se oprește pe locul osândiilor. Ii deslegă său înaintă împăratul. Ii prezentă sabia și coiful. El însă le respinge, spunând că nu sunt pentru robi lucrurile acestea.

— „Iustiniane!... E aspră osândă, pe care o ridici că ar tu asupra capului tău! Spune, spune sincer, ești creștin?..”

— „Ai spus adevărul, Cesare! Sunt creștin, atât eu cât și familia mea.”

— „Așa dar e adevăr? Si te-ai gândit tu serios asupra acestui lucru?! Te-ai gândit tu la darurile, cu care te-am învrednicit eu ca pe nimeni altul; la fericierea pe care îți-am creat-o în măsura cea mai mare posibilă, pe care ești în situația de-a o pierde în clipele acestea?!”...

— „Cezare! Eu îi calită de creștin sunt fericit și voi fi mai fericit, dacă-mi voi putea pleca cu smerenie capul sub barda călăului!..”

Iustinian rosti cu atâtă liniște și cu atată modestie cuvintele acestea, încât nu se putea în de ajuns mira poporul de el și mulți ziceau, că-i smintit sărmantul.

Dioclezian la auzul lor se înfurie ca un mistret rănit, și-i luceau de mână ca doi jărateci ochii adânci sub streșna frunții; și străgându-și cu putere pumnii osoși săbieră ca un scos din fire:

— „Pentru nenorocitul de creștin e placere suferința!“

Dar i se însemnă îndată față. Afise un gând mantuitor, un gând potrivit pentru a-l căstiga.

— „Iustiniane! Eu cred, că tu în calitate de ostaș ești gata a suferi ori ce-

de tare Bulgaria, ca să bată pe Sârbi înainte de a fi gata România cu mobilizarea, întorcându-se apoi spre România, pentru a-i da și ei partea cunună.

Dar cu toate acestea, cu toate că Bulgaria a denegat împăcarea cu România, cerută de contele Berchtold, acesta totuși și-a păstrat prietenia față de Bulgaria, nu numai pe vremea pregătirilor ce se făceau pentru al doilea răsboiu balcanic, ci și sub decursul răsboiului acestuia, ba și după terminarea răsboiului, scoțând pe plan chestia *revizuirii*, și chiar până în zilele de astăzi. Si de aceea consideră Români pe contele Berchtold și monarhia noastră austro-ungară de amică, nu mai mult a lor, ci a Bulgariei!

Cât de mult s'a espus diplomația noastră în representarea intereselor bulgare față de România se vede dintr-un raport al ministrului român de externe către regele («Cartea Verde» numărul 153), din care se vede, că ambasadorul nostru, principalele Füstenberg, în 21 iunie, adecă cu câteva zile înainte de a isbuini al doilea răsboiu balcanic, a făcut obiecțiuni ministrului român de externe, că România ridică acum pretensiuni mai mari față de Bulgaria decât pe vremea conferenței dela Petersburg, iar că bărbații de stat bulgari căt de puțin recunoscători s'au arătat față de diplomația austro-ungară pentru năzuințele fără succes puse în interesul Bulgariei, se vede earăsi din telegrama contelui Tarnovsky, adresată la 8 iulie 1913 contelui Berchtold (numărul 669), în care se vorbește despre o imputare făcută Austro-Ungariei din partea ministrului presidențial bulgar, fiindcă *n'a silit* România se fie mai prevenitoare față de Bulgaria. E evident deci, căci se poate constata din cuprinsul «Cărții Roșii», că contele Berchtold a voit să împreune — apa cu focul.

Dieta ungării In ședința de joi dieta țării și-a terminat lucrările. A votat toate proiectele de lege, cari erau puse la ordinea zilei și a luate vacanță până la finea lunii iunie. O ședință formală va fi în 24 iunie, pentru a stabili programul de muncă al ședințelor ce vor urma. E afară de orice îndoială, că dieta va începe în 30 iunie, ori în 1 iulie, desbaterile asupra proiectelor de lege referitoare la reforma administrativă. Conducătorii opoziției maghiare au luate hotărare să participe la desbateri și se combată proiectele guvernului, cari de altfel vor fi combătute și de deputații naționaliști, și probabil că și din partea deputaților sași.

Înțelegere între Rusia și România. Sub titlul acesta publică marele ziar vienez „Neue Freie Presse” un remarcabil articol, în care se spune, că Eu-

chinuri, ba chiar și moartea pentru tron și țară; dar nu cred să se gândească tot în felul acesta și femeia și copiii tăi. Dacă nu vei jertfi zeilor, îi voi stârpi pe toți, îi voi ucide cu moarte amară, ca să servească spre învățătură faptul acesta tuturor ușoarătilor, cari îndrăznesc să se juca cu grădina împăratului roman!“

— „Femeea mea!... Copilașii mei!...“ murmură bietul om, scăldându-și privirea slabă în apele nemărginirii.

Apoi, aplăcându-și capul spre piept se gădea adânc, și frâmânta și sufletul și inima și stropi mărunti porniră a-i roura genul dese. Aceasta era primul pumnal, al căruia vîrf îl atinse inima simțitoare.

Dioclețian privea cu bucurie infernală la omul ce se lupta pe moarte și viață cu sine însuși. Credea, că-l sdrobise cu această lovitură, despre care era convins, că nu a fost rea.

Si de fapt, Iustinian sta nemîscat, ca un pocium, ca și cum ar fi prins rădăcini picioarele sale energice. Capul, care-i părea greu ca plumbul, sta propit pe piept. Pe față îngăbenită se resfăța o undă tristă de durere și ochii par că nu-i mai deslușiau bine pământul.

Doar și-a schimbat propunerea? Doar să-ă frânt în suflet viața dovedită cu atâtă țară până acum? Doar e mai puternică

ropa să îmbogățit cu o nouă înțelegere, și anume: aceea dintre Rusia și România. Austria trebuie să fie cont de acest fapt. Nu mai începe niciodată, că România a încheiat un acord cu Rusia, dar nu se știe, dacă relațiile dintre aceste două state sunt aceleași cum erau relațiile României cu Austria înaintea păcii dela București. Statul major austriac în cazul unui răsboiu nu se mai poate aștepta la sprijinul unui stat, care a încheiat înțelegere cu Rusia. Despre o politică de mană liberă nu este vorba, deoarece ce s'a încheiat o înțelegere, pe baza căreia Rusia și România s'au obligat reciproc să considere dușman pe acela, care are intenția să modifice tratatul dela București. Pacea de la București nu este pericolată, de carece Bulgaria, singura care are asemenea visuri, nu se gândește, ca periclitându-și existența, să permită armatei turcești să treacă prin Bulgaria, și astfel să dovedească că nu este neutră față de Grecia. Rusia este extazată pentru pacea dela București, cu scopul, ca România să rupă definitiv cu Austria. Ministrul de externe român a declarat, că interesele României și ale Rusiei în Balcani sunt adevărate; dar părerea ziarului este, că bărbații de stat români se înțâlnă singuri cu această idee. Prin înțelegerea încheiată la Constanța România s'a expus pericolului, ca într-o bună zi să depindă de bunăvoița Tarului Rusiei.

Din România.

Deschiderea constituantei.

Joi la amiază s'a făcut în București cu solemnitatea obișnuită deschiderea se șiunie scurte a constituantei. Deschiderea a făcut-o Majestatea Sa, Regele Carol, cedind în față deputaților și a senatorilor următorul mesaj de tron:

„Domnilor senatori, Domnilor deputați!

Cu cea mai vie mulțumire mă găsesc iarăsi în mijlocul Reprezentanților Naționale, căreia țara i-a dat misiunea de a rezolvă pactul nostru fundamental.

Sunt încredințat, că veți duce la bun sfârșit această mare operă, menită să întărească temeliile statului și să asigure pentru multă vreme o pașnică și sănătoasă propășire și că veți fi să o indepliniți în iniție, punând de acord interesele legitime într-un spirit de armonie socială.

Sesiunea ce se deschide astăzi este chemată să pregătească numai lucrările, pentru aducerea la îndeplinire a acestor legiferări constituționale în sesiunea de la toamnă.

Domnilor senatori, Domnilor deputați!

In casul în care începeți înaintunul o lucrare atât de însemnată, îmi este eu deosebit placut să pot constata, că bunele noastre raporturi cu toate statele s'au întărit încă mai mult în interesul păcii. Credința o să fie constantă a politicei noastre, vom urma să veghem la menținerea echilibrului din Peninsula Balcanică, echilibru la stabilirea căruia am contribuit atât de puternic vara trecută, și să unim silințele noastre cu ale acelora, cari luptă puternic pentru consolidarea păcii europene.

Vizita pe care ne au făcut-o la Constanța Maiestățile Lor, Împăratul și Împărăteasa Rusiei, împreună cu familia Imperială, pe lângă mulțumirea intimă ce datorează afecțiunii personale, manifestată totdeauna atât de călduros de Maiestatea Sa Împăratul, este o dovadă a înaltei situații dobandite de România în Europa prin politica

dragostea sa față de soție și copii, decat credința și dragoste sa pentru Dzeu.

Se putea observa ușor că-i este greu capul, fiindcă și-l proptea și sta așe, frământat de gânduri. Iar buzele îl tălmăceau gândurile. Se mișcau necontent și murmurau:

— E teribil!... Vrea săngele soției mele, a copilașilor mei nevinovați, săngele familiei mele cinstite... E teribil!... Dar Dzeul meu! Dacă mi-ai vărsat tărie în suflet până acum, ajută-mi și mai departe și ajută-le și lor!...

— Sau crezi că Dioclețian, pretinul Zeilor, împărtășește de grație pe un creștin? Il agră din nou Cezarul.

— Știu că nu — li răspunse Iustinian — și recunoște, că trebuie să-ți fiu mulțumitor pentru darurile primite!..

— Și așa îți arăți recunoștință și mulțumită?

— Tie-ți datorez recunoștință, George dar nu și Zeilor tăi păgâni, pe cari nici omorându-mă nu-i pot recunoaște.

Cuvintele acestea produseră un murmur general în mulțime și față lui Dioclețian încă se increște, căci Iustinian vătămase doar chiar în față sa Zeii imperiului roman.

ei înțeleaptă și puternica propășire a tuturor forțelor Regatului.

Această vizită este totdeodată pentru tara noastră o mărturie a prețului pe care marea împăratie rusească îl pune pe străduțele noastre politice, precum și o nouă confiștere a glorioasei confraternități de arme din 1877 și a relațiunilor tot mai prietenești ce există între cele două țări.

Domnilor senatori, Domnilor deputați!

Rog pe Cel atotputernic să lumineze mintea și sufletele Domnilor Voastre, pentru a opera ce sunete înțemătă să infapuiți să fie din cele mai rodnice și să contribue la fericirea scumpă noastră Români.

Sesiunea extraordinară a corporilor legiuitoroare este deschisă. Carol.

Umează îscăliturile dlori ministrilor.

Nr. 6572 Sc.

Nota oficială.

In legătură cu §. 110 din «Regulamentul pentru organizarea învățământului», unde se fixează notele de clasificare în școalele poporale, prin aceasta ținem să fixăm și echivalentul unguresc al acestor note, pentru ca ele să se poată induce uniform și în atestatele de fine de an.

Românește: Ungurește:

Clasificare din purtarea morală:

depin corăspunzător	= jō,
corăspunzător	= szabály szerű,
puțin corăspunzător	= kevésbé szabály szerű,
negrăspunzător	= rossz.

Din diligență:

foarte diligenț	= igen szorgalmás,
diligent	= szorgalmás,
puțin diligenț	= változó,
negligent	= hanyag.

Din obiectele de învățământ:

distins	= kitűnő,
eminente	= jeles,
bine	= jō,
suficient	= elégsges,
nesuficient	= elégtelen.

Sibiu, în 5 iunie 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Duminica tuturor Sfintilor.

Exhortare.

De „Rusalii” am sărbătorit Pogorârea Duhului Sfânt, adevărată realizarea promisiunii Măntuitorului către Apostoli: „Eu voi ruga pe Tatăl și alt măngăietor va dă vouă, ca să rămână eu voi în etern: Duhul uderăvului...” (Ion 15, 16).

Ne sunt proaspete în memorie impunjările, cari au însoțit „Pogorârea”. Era a zecea zi dela „Inălțare” când Apostolii au adunăți în casă auziră sunet din cer, ca un vînt puternic, și văzură pe fiecare din ei îmbi ca de foc. La suflarea cea puternică, mulțimea poporului adunat la Ierusalim în curjură casa Apostolilor și nu-i fi mică mirarea, avându-i vorbind fel de fel de limbi. „Au nu toți sunt Galileeni? Cum de auzim fiecare limba noastră, în care ne-am născut?..”

Iată primul efect realizat de măngăietorul cel promis, ca să însoflăsească și să conducă biserică lui Cristos pentru eternitate. Precum se însoflăsește corpul de suflet, așa se însoflă și Apostolii de „Duhul sfânt” pogorât asupra lor. Din slabii și timizi, cum erau mai înainte, dovedesc acum cel mai mare curaj întru vestirea învățărilor celui răstignit pentru mantuirea oamenilor.

Așa vedem pe Petru, care adinoară se lăpădase de 3 ori de Isus, combatând cu toată bărbăția acuză ce li-o aduceau unii din Iudei și streini, — că ei ar fi beți, — zicând, că minunea ce-i nedumereste pe ei este înplinarea prorociei lui Ioel (2,28): că ei predică cu puterea Duhului sfânt.

Nu mai e necesitate să amintesc de minunile săvârșite ulterior de Apostoli, nici de succesele enorme ale activității lor misionare, cari toate au fost patronate de apările Duhului sfânt, ci voi spune că la Duminica tuturor Sfintilor să vorbesc de căile pe care umbând au sătuit să realizeze cu deplin succes vieții lor: lătirea creștinismului.

Si între aceste căi, cari au adus întronarea împăratiei lui Dumnezeu pe pământ, relevați cu aceasta ocazie: Credința plină de evlavie, curenția vieții morale a Sfintilor, persecuțiile indurate de ei și armele săi împotriva lor.

Credință! Iată una din armele cele mai puternice cu care Sfintii tuturor veacurilor au sătuit să-și eternizeze numele lor,

au sătuit să dea trainic exemplu oamenilor. Nu voesc să intru acum mai adânc în desvoltarea întrebării, în ce consistă fîntă credință ci voesc să amintesc numai câteva exemple de putere a credință. Sf. Apostol Pavel îl aduce frumoase cazuri despre credința în Testamentul Vechi. Puterea credință l-a mutat pe Enoch la cer, fără a muri. Prin credință Noe a scăpat de potop. Credință l-a făcut pe Avram moștenitor al pământului, tot ea l-a înduplat să-și ducă copilul Isac spre Ierusalim. Credință a făcut din Iosif binefăcătorul poporului său. Prin credință Moisi a devenit măntuitorul neamului Israel, trecând Mareea Roșie ca pe uscat. Tot cu puterea credință a biruit un Ghedeon, un Samson, un David și Samuil și proroci, iar împărați puternici lucrat cu dreptate și au primit săgăduințe. Toate faptele lor minunate au izvorit din credință în adevaratul Dumnezeu. Cat de multe sunt apoi exemplele, cari dovedesc puterea credință scosă din Noul Testament! Credința este cheia ce lasă intrare creștinilor în împăratia lui Dzeu. Cel ce va crede și se va boteza, răntui-se-va, sună sentinelă lui Cristos în acest punct. Cat de des întâlnim în N. T. ca explicare a multor vindecări și minuni din partea Domului Isus vorbele pline de înțeles:

„Credința ta te-a mantuit!”

Si oare istoria creștină nu ne oferă argumentul cel mai puternic, că credința în Cristos a fost puterea miraculoasă, care a biruit lumea (Ioan 5, 4)? Ce poate fi mai slab, decât un bătrân sau femeie, ori facioară, sau un copil. Si iată, că prin credință ei au devenit eroi! Cu lemnul crucii în mâini, simbolul său sentință lui Cristos în acest punct. Cat de des întâlnim în N. T. ca explicare a multor vindecări și minuni din partea Domului Isus vorbele pline de înțeles:

Dar străbunii noștri, părinții noștri, oare nu sub scutul și păvăză acestui dar dumnezeesc au putut fi sătă și scăpa de toate vărtejurile năvărilor barbare, de toate momelile și unelelile dușmane, timp așa de îndelungat? Ce a condus în lupte oastea românească spre victorie? Credința simbolizată în „Preoți cu crucea în frunte”!

Să învățăm din exemplele VII ale trecutului nostru a tinea cu săfăntenie la credință strămoșească, încorporată în biserică noastră, de a o mărturisi cu tărie, mai ales azi, când atâtatea găsuri vreau să ne oprimă și să fim gata a ne jertfi chiar și viață pentru această comoară a sufletului nostru!

La lătirea creștinismului a contribuit în linie a două viață și moravurile celor ce mărturisesc credința creștină și se boteză. Viața acestora era așa de curată și nepărată, incă se asemăna mai mult ingerilor decât oamenilor. Ceice se renășteau prin apa botezului, chiar sclavi de ar fi fost, erau primiți și tratați în comunitatea creștină ca frați. Cei săraci și năcăjiți erau sprijiniți de cei bogati și puternici. Ce frumosă iconă ne înfățișează cuvintele Scripturii: „Toți căi creațură, erau egali și aveau toate în comun” (Fapt. Apost. 2,

evanghelie, rodind repetarea acelei zile a Rusalilor, când 300 de siflete se adau-să bisericii.

Și se adăugau și pentru evlavie și moralitatea primilor creștini!

Dar lățirea creștinismului a mai fost condiționată și promovată în mero măsură și de mulțimea jertelor aduse, de răumărul cel mare al martirilor.

Istoria bisericească ne învață, că cu răstignirea lui Isus n'au început persecuțiile contra iuvătorilor sale. Rămaseră ucenicii lui, cari încă trebuiau impedeță de a nu răspândi evanghelia mai departe. De aceea și vedem pe Iudei aruncând în temniță pe Apostoli, dând judecății pe Paul cel convertit, ucizând cu petri pe a hidaconul Stefan, îmbrâncând de pe aripa templului pe Iacob și apoi lovindu-l în cap, pără ce muri etc. Chiar înecând cu căderea Ierusalimului puterea lumească a lor, Iudei nu înțează eu dușmaniile contra creștiniilor, în stigând pe Romani la acele nemai pomente persecuții, ce au durat sute de ani, până la Constantin cel mare. Nici un mijloc al cruzimii nu s'a crutat pentru a stări de pe față pământului "secul" creștin, cum numiau religia creștină. Dar în loc să o nimicească, involuntar persecuțiile o înrădăcină și răspandeau. Caci cruzimile de neînchiput, numărul cel mare al jertelor, s'uniseră în gura tuturor. Toți admună statonicia și seninătatea, cu cari primiau creștinii moartea, la toți a trebuit să se sugereze ideea, că acești martiri suferă, nu din încăpăținare sau fanatism, ci pentru aderări. Și speranța unei drepte răsplătiri dincolo de atator vieții nevinovate jertfite aici pe pământ a trebuit să captureze, să căștige și pe alții. Așa deveni grăuntele de muștar al evangheliei, udat atât de bogat cu sărgă de martiri, în scurt timp un pom uriaș, ce și întinde ramurile peste totă față pământului.

Așa se adeveriră și cuvintele apologetului Tertullian: "semen est sanq'ūn christia-norum!"

Ca al 4-lea mijloc de lățire a creștinismului am indus armele științei Sfintilor, din veacurile prime și de apoi. Să nu se credă, că religia creștină ar fi primit-o numai oamenii simpli și neinvățăți, numai oamenii dela țară. Nu! Dn contră, prin orase să răspândit mai întâi și mai întotdeauna evanghelie, pe când "păgâni" se numiau tocmai țărani, locuitorii satelor, cari primări mai cu greu și mai pe urmă legea cea nouă. În curând însă s'a ivit necesitatea, ca invățătura lui Cristos precum a trebuit să fie apărată cu jertfirea vieții față de despoti, așa a trebuit să fie apărată și cu puterea cuvântului, a scrierilor față de numărăși ei calomniatori. Încă Apostolul Ioan combate pe unii din contemporanii lui necredincioși într'un mod căt se poate de hotărât. Tot așa și Pavel. După și apoi numărăși sf. Părinți ai bisericii. Și anume, cu căt se intențiau atacurile, cu atât trebuiau să urmeze mai dese, mai energetică și răspunsurile și apărările. Și lupta aceasta a condeinului a fost pentru creștini totașă de glorioasă, ca și cea a sabiei păgâne, că n'a mai putut răsbi față de țaria creștină. E și explicabilă invingerea, intu că ea pornea din "înțelepciunea lui D-zeu cea ascunsă într-un mister" (Pavel, I. Cor. 2, 7). Conștiu de aceasta a putut exclaama Sf. Justin zis și Filosoful cătră invățătui timpului său: "Veniți, voi Grecilor, și luați parte la înțelepciunea dumnezească, ăsați vă instruiți în invățătura divină și cunoașteți pe nemuritorul împărat, părăsind pe stăpâni voștri, cari au făcut numai omoruri..."

Incerarea împăratului Iulian Apo-stata, care s'a lăpădat de creștinism, de a regenera paganismul cu idei creștine, duse la aceeași mărturisire zmulsă din rana și getilor spirituale, pe care o scoase sub lovitura săgeții răsboinice: "M'ai invins, Galileene"! O invingere rușinoasă suferi și filozoful păgân Cels din partea invățătului Origen.

Dor creștinismul era cultivat în școli teologice, ca cele din Alexandria, Antiochia, Caesarea etc. — și de filozofi și retori ca Iustin, Atenagora, Tertulian, Ciprian, Clement din Alexandria, Augustin etc., cari au știut să-și intemeieze renumele, nu numai la contemporani, ci și pentru posteritate. Din scrierile lor cu drept deducem un spirit luminat, căci au vorbit la timp potrivit, cu dovezi potrivite, exercitând mare influență, mai ales asupra intelectualilor, cari au și imbrățsat în număr mare adevarul creștin.

Așa au știut "Sfinții", al căror nume îl poartă Dumineca primă după Rusalii, — să învețească imperiul lui D-zeu pe pământ.

Ce putem deduce pentru noi din exemplul lor?

Cu toții suntem membri ai bisericii ortodoxe, cu toții cinstind amintirea "Sfinților" avem datoria să-i și imităm pe ei. Dar în știință puțin îi putem ajunge, în sacrificare și mai puțin. Ne rămâne mai ales credință și evlavie. Si aici îi putem imita foarte ușor. Spre scopul acesta, să

viețuim după prescriptele legii morale, și atunci vom umbla în lumină, căci "numai celce face rele umblă în întuneric" (Ioan 3, 21). Amin.

Dr. Constatin Papuc-Săceleau catchet.

Revistă externă.

Conflictul greco-turc. Persecuțiile în contra Grecilor au mai sefăzut în Asia mică și astfel situația s'a ameliorat. Au întrevenit de altcum toate puterile mari, atât la Constantinopol, cât și la Atena, în sensul împăciuiri. În nota guvernului turcesc adresată puterilor mari să admită, că s'au putut întâmpla neorândueli și se pun în vedere măsuri energice, ca fapte ca cele devenite să nu se mai întâmple. Ministerul interne al Turciei va merge însuși la fața locului pentru a se convinge despre starea lucrurilor și puterile mari europene sunt invitate să trimită și ele căte un reprezentant spre a ancheta împreună casurile devenite. Se trimită însă căte un reprezentant și în Macedonia, pentru a se convinge cum sunt tratați acolo Turcii din partea noilor lor stăpâni! Conflictul greco-turc poate fi considerat deci de delăturat.

Luptele din Albania. Luptele în jurul orașului Durazzo au fost repetate și au decorat cu inversunare, dar s'au terminat de nou cu respingerea răsculaților. Se răspândise svonul, că ar fi căzut în luptă și principalele Wilhelm, și că orașul ar fi fost luat în stăpânie din partea răsculaților, dar nici una din știrile acesteia nu a fost confirmată. Cu toate acestea situația e critică din cauza afara pentru principalele Albanie, fiind răsculații cer, ca prima condiție pentru depunerea armelor, renunțarea dela tron a principelui creștin și alegerea unui principiu mohamedan, fiind majoritatea populației din Albania e de legea mohamedană. Principalele Wilhelm a fost invitat să se mute din palat pe un vapor englez, împreună cu familia, dar a refuzat ofertul, fiind ferm hotărât să-și apere singur tronul. Unii dintre supușii săi nu mai vrăau să lupte "în contra fraților" și astfel trupele principelui, și de altcum neînsemnate, s'au împușcat.

NOUTĂȚI.

Atentat împotriva Țarului. După un ziar mare berlinez aducătoare foile știrea, că în contra trenului imperial, cu care călătoria spre casă Țarul și familia sa, întocmându-se de la Chișineu (Basarabia), unde a participat la dezvelirea monumentului mosului său, s'a săvârșit un atentat, care însă nu a isbutit. Anarhiștii au așezat o bombă lângă o stație mică, dar bomba nu a explodat, nici când a trecut peste ea trenul stafetă, care deschide totdeauna drumul trenului imperial, și nici când a trecut peste ea acest din urmă, dar s'a descărcat peste o oră, când a trecut pe acolo un tren de persoane. Mai multe vagoane au fost distruse de tot și multe persoane au rămas moarte pe loc ori grav rănite.

Examenul de maturitate la școală comercială din Brașov. I-au facut cu foarte bine opt elevi (I. Gărbacea, N. Gologan, I. Iliescu, Cornelia Brediceanu, S. Iacob, C. Iliescu, D. Navrea și S. Poplăceanu). Maturi cu bine au eşit 9 elevi, iar maturi 18. Patru elevi au fost avizati la repetarea examenului în Noemvrie. Comisarul consistorial a fost dr. asesor cons. Matei Voileanu, iar din partea ministrului de culte și instrucție dr. Nicolae Futnoky, director general.

Dela comitat. Comitetul central al comitatului Sibiu ține sădintă în 26 iunie în orele 10 dimineață, în sala mică a casei comitatense. Se vor lucea măsurile necesare pentru compunerea listelor electorale pe baza novei legi electorale.

Condamnare. Fostul deputat dietal Milan Hrdja publicase două articole într-un ziar slovac, pentru care sub cuvânt de agitare i s'a făcut proces de presă. Curtea cu jurați din Budapesta l-a condamnat la temniță de stat pe gase luni și la o amendă de o mie de coroane.

Principiul Weidhofer. Societățile studențești austriace s'au întrunit la Maribor. În adunarea ținută în acest oraș au hotărât să anuleze așa numitul principiu al lui Weidhofer, aplicat până acum de mult timp în afacerile studențești. Conform principiului amintit, un student evreu nu poate da și nu poate primi satisfacție cavalerescă.

Pentru fondul ziariștilor a dăruit, fără nici un prilej, Dr. Zaharie Muntean, avocat Alba-Iulia 20 cor. Epitropia îi exprimă sinceră mulțumită.

Negligență. Ziarul "Românul" din Arad primește din Sibiu informația următoare: "Un cas grav de neglijență s'a întâmplat în Sibiu, rupându-se schelele unei case în edificare și răbind grav două lucrătoare române, dintre cari una luptă cu moartea. Se zice, că lemnăria schelei ar fi fost putredă. Vina cade asupra arhitectului său, și asupra comisiei edile a orașului, cari vor avea să răspundă înaintea legii pentru punibilă neglijență". Intregim informația cu următoarele: nefericita lucrătoare, care a fost grav rănită, a murit în urma ei mai mulți copilași. Vor fi constrâniți cei vinovați să se îngrijescă acum de susținerea lor?

Scăderea numărului protestanților. În cercerile protestante din Prusia se discuță nu fără îngrijorare datele privitoare la confesiunea copiilor din școlile primare. De la 1886 până la 1911 școlarii protestanți s'au sporit de la trei milioane numai cu 800 de mii; numărul copiilor romano-catolici însă arată un spor de 1 milion. În asemenea împrejurări, după vre-o zece ani, majoritatea copiilor în școala primară din Prusia nu va mai fi protestant.

Prelegere geografică. Societatea geografică regală din Londra a invitat pe fostul președinte Roosevelt să țină o prelegere despre călătoria sa de explorare făcută în America de sud. Roosevelt în urma acestei invitații a vorbit Martă treptă în prezența unui public distins despre călătoria sa și despre descoperirea unui râu necunoscut "Duvanda". Publicul a primit cu plăcere expunerile auzite; cercurile de specialiști însă afirmă că fostul președinte prin călătoria sa n'a făcut un serviciu deosebit științei geografice.

Pentru cei ce au trebuit să decură. În sanatorul sibian — cum știm — s'au făcut adaptări și înnoiri necesare unui institut de cură fizică și dietetică. Sunt primiți pacienții cu locuință în sanator. De mijloacele sale de cură se pot folosi și pacienții externi. Aceste mijloace sunt următoarele: cură de apă, căldura sau termoterapie, electroterapie (băi electrice), razele Röntgen, masaj și a. Conducerea stabilimentului este încredințată medicului specialist Dr. Rudolf Eisenmenger, care își are locuință în institut. Informațiuni și prospetime (și în limba română) se dau ori și când la direcționea sanatorului.

Regle și sufragete. Decand două sufragete au izbutit să se furăzeze cu prilejul unei festivități, în palatul regal și să adreseze o vorbire vehementă către părechea regală engleză, regale George V. abea mai cotează să iasă din palat. Suveranul nu se teme de atentate, voiește numai să se reface de scandalul ce l-ar provoca sufragetele pe stradă. Din cauza aceasta regale și regina duc acum o viață foarte retrasă și absentează dela obișnuințele inaugurări de biserici și de clădiri publice, dela plimbări cu trăsura, dela teatre și dela orice alte festivități.

Monete muntenegrene. În considerare că răsboiul balcanic a adus și pentru Muntenegru o sporire teritorială, moneta astătoare în circulație s'a dovedit de neîndestulătoare pentru acoperirea necesităților țării. De aceea guvernul muntenegrean a hotărât să bată o jumătate milion de monete de argint. Pertractările în această privire se fac tocmai acum, și anume cu monetăria dela Viena.

Scoală indiană. În cel mai fructifer ținut al Pennsylvaniei, în Carlisle, se găsește o școală indiană, unde se împărtășesc de binefacerile culturii oamenii aparținători rasei aramii. Școala se alcătuiește din 50 de clădiri în formă de pavilioane, de care se țin și câteva ferme vecine. Se primesc la învățătură băieți și fete de indieni, în etate de 14 ani până la 21 ani. Înstruirea și toată întreținerea se face pe cheltuiala statului. Partea teoretică a instrucției cuprinde: scriere, ceteri, aritmetică, geografie, istoria naturală, cunoștințe comerciale și istoria indienilor. Se mai învață lucrul de mână și cântarea. Lucrarea practică se face la ferme. Înținta principală a școalei este ca tinerimea să învețe cultivarea pământului și să cunoască din practică meserile. Dacă însă încreștinea școalei observă că un elev este înzestrat cu un talent deosebit, se îngrijește să-l trimită la gimnaziu și la universitate.

Congres muzical. În Sorbona Parisului s'a deschis al cincilea congres internațional de muzică. S'au ținut sase ședințe, în care s'a vorbit despre istoria muzicii, despre estetică și despre bibliografia lucrărilor muzicale.

Bioscopul Apollo de pe piața Hermann, va reprezenta Luni și Martă în 22 și 23 iunie n. 1914 următorul program: Fanfaronul, umoristic. Tineretă lui Rocambole, dramă în 4 acte, după romanul lui Ponson du Terrail. Favorita tatii, comedie în 3 acte. În rolul principal: Susanne Grandais.

Postă redacției.

Cărpiniș și Calata-mare. Dorința ma-rei binefăcător este, să nu îse mai aducă mulțumiri pe calea publicității. Nu le publicăm.

Cărți și reviste.

Carte de ceteare pentru clasa a două primară, întocmită după noul plan de învățământ de Nicolae Suliciu, profesor. Cu numeroase ilustrații. Brașov, Edit. librăriei Ioan I Ciurea, 1914. Prețul: 60 fil. Manual aprobat de ministerul de culte și instrucție publică.

Mișcarea pedagogică literară mai nouă, disertație citită cu prilejul conferinței învățătorilor ortodocși români din protopopiatele Lupșa și Turda, ținută în Sălciua de sus în 29 Septembrie 1913, de Lazar Chirilă, învățător în Muncel. Nr. 2 din Biblioteca revistei "școala". Cernăut, 1914. Societatea tipografică bucovineană. Prețul?

Relațiile bisericești ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul XVIII. Sub titlu acesta a publicat domnul Dr. Silviu Dragomir, profesor seminarial, o broșură interesantă (în Sibiu, tipografia arhiepiscopală), în care se dau noile și necunoscute date despre scutul pe care l-a căutat în veacul al XVIII-lea, la curtea domnitoare din Petersburg, România gr.-ort. din Ardeal, persecuțiile din partea catolicismului. Sunt descrise în broșură călătoriile întreprinse de unii Români din Ardeal prin Rusia, pentru a cere intervenția Tarinei Elisabeta în favoarea lor la prietenă și aliata ei, Imperatoarea Maria Terezia, și e dată și petiția înaintată Tarinei Elisaveta în anul 1757 de călugărul Nicodim și soții săi. Broșura are 56 pagini, format mare, și costa 2 cor. plus 20 fileri porto. Se poate comanda dela autor în Sibiu, ori dela Librăria arhiepiscopală, precum și dela alte librării.

Luceafărul revistă pentru literatură, artă și știință Nr. 11, 1914, a apărut cu următorul cuprins bogat și variat: * Pentru Eminescu. J. H. Keast, La o școală greacă (trad.) I. Basarabeancu, Cu trenul de plăcere. M. Carlova, Sonet (poezie). M. Străjanu, Rolul lui Simion Bărnuțiu în 1848. G. Tutoveanu, Vreau să uit (poezie). Cronici: I. Ursu: Vizita Țarului. D. N. Ciotori: Oasian. T. Codru: "Domnul notar" încremat. * Congresul Uniunii femeilor române Dr. M. Crăiniceanu: Șasi și legile școlare. Adrian Corbul: Activitatea franceză *: Pictura A. Sale Principesa Maria. Însemnări: † Pompiliu Eliade. Limba națională. Dela "Academie română". Franța și România. Poetul Caragiale. Motive ale industriei casnice de broderii din Bucovina. Banca industrială. Domnul Goldiș a plecat dela "Romanul" ... Lupta pentru limbă I. Ha. Adunări poporale. Reviste nouă... "Tinerimea simfonică". Redacțional. Aprecieri și contribuții științifice românești în străinătate. — Bibliografie. — Poșta redacție. Illustrații: Dela carte ilustrată a A. S. Principesei Maria (5 ilustrații).

Din public.*

Mulțumită publică.

La petrecerea elevilor și elevilor dela școală confesională greco-orientală română din Hondol, care s'a ținut în 26 Maiu st. v. a două zi de Rosale, a cursu suau 123 Cor. 24 fil. din care s'au detras spese, iar restul de 20 cor. s'a dat pentru augmentarea bibliotecii școlare. Cu suprasolvuri la această petrecere au contribuit: Maria Vasilesc

C o n c u r s .

Pentru întregirea parohiei de clasa III. Idicu prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele fasonate în coala B. Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul arătat, și cu prealabilă inveniție se vor prezenta în o Dumineacă sau sărbătoare la biserică spre a cânta și predica, resp. celebra.

Mediaș, 30 Maiu 1914. (488) 1-3

Oficiul protopresbiteral gr.-oriental român al Mediașului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 295/1914. (486) 2-3

C o n c u r s .

Pentru întregirea parohiei de clasa III. Stăuini, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B) pentru congruă.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar reflectanții să se prezinte în parohie pentru a cânta, cuvânta, eventual celebra, cu stirea și învoirea protopopului.

Geoagiu (Algyógy), 28 Maiu v. 1914.

Oficiul protopresbiteral al tractului Geoagiu în conțelegere cu comit. parohial.

Ioan Popovici
protopop.

La Librăria arhid., Sibiu, se află de vânzare:

Em. Suciu:

Tiganul la vânăt,
comedie originală în două acte, în versuri

Arde 'n țigănie!...
anedotă.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Tiganul la târg de vite,
dialog scris în versuri.

Toastul lui Pamfilie.
monolog.

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

„BIBLIOTECA SAGUNA”
REDACTATĂ DE Dr. I. LUPAŞ, SĂLISTE

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană, în Sibiu

Nr. 1.

Însemnatatea bisericii

Nr. 2.

Despre pocăință

Nr. 3.

La ziua sf. Andrei

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Nr. 4-5.

Temeliile traiului nostru

Nr. 6-7.

Sfânta Scriptură
în limba românească

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Nr. 8-9-10.

Spice
din istoria noastră bisericească

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Nr. 11-12.

Calea bisericii
prelucrată și întregită
după episcopul Nicodim din Huși

Nr. 13-15.

Vieata
unei mame credincioase

de

Dr. I. Lupăș.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Nr. 119/1914.

(489) 1-3

Licitățune minuendă.

Pe baza planului și preliminarului de spese aprobate de P. Ven. Consistor arhidiecean sub nrul 2752 Epitr. prin aceasta publicăm licitațione minuendă pentru a da în întreprindere reconstruirea bisericii noastre din (Felsővidék) Vidra de sus, protopopiatul Câmpeni, comitatul Torda-Aranyos.

Licităținea se va ține la 13/26 iulie 1914, 8 ore a. m. la oficiul parohial. Prețul strigării și staverit la 30,000 corone, iară licitanții vor depune ca vadiu 2000 cor. în bani gata ori hârtii de valoare și vor trebui să aibă garanția recerută.

Planul, preliminarul de spese și condițiunile mai deaproape se pot vedea la oficiul parohial din loc.

Din ședința comitetului parohial ținută la 30 Martie 1914.

Iosif Trifa,
par., pres. comit.

Romul Furdui
protopop.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Relațile bisericești ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.

de

Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 corone + 10 fileri porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Masa ieftină

Gătirea mâncărilor de dulce și de post

Rețete de bucate simple și bune
de

Zotti Hodoș.

Prețul cor. 1:20 + 10 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu

se află de vânzare:

Sasezecișinci de predici populare

de

Arhim. SCRIBAN.

Ediționarea a III-a. Din nou cercetată, îmbunătățită și întregită. Cu un apendice de trei predici traduse.

Prețul 4 cor. + 30 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Constituția

bisericei gr.-or. române din Ungaria
și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzee și norme referitoare întregită

de

Ioan A. de Preda,

advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or.
rom. din Sibiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Notișe

despre

întâmplările contemporane

scrise de

Ioan cavaler de Pușcariu.

Prețul broș. 3 cor. + porto 20 fil.

Legat cor. 3:50 + porto 30 fil.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.**Biblioteca Teatrală**

edată de Societatea Fondului de Teatrul Român

Nr. 28. Teodor Abt. Bacă-ăreasa, comedie

intr'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Păcăian-Rubenescu, Iepu-

rașii la școală, cinci piese teatrale, dia-

loguri și patruloguri. Prețul 20 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie

intr'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, co-

medie intr'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog.

Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, co-

medie intr'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, co-

medie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zee, comedie

intr'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell,

dramă istorică în 5 acte în versuri, tra-

ducere în forma originală de Stefan O.

Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courteine, Invignerii stră-

lucite, piesă intr'un act. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 39. Mieciul mincinos, comedie în 2 acte,

localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, co-

medie intr'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și

Monologe de declamat broș. I. Prețul

40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru

copii, în trei tablouri după povestea lui

I. Creangă, de Radu Prisacu. Prețul 30

fil + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Os-

man, tragici-comedie intr'un act. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de drul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acum:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Por-

nirile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 2-3. M. Demetrescu, Incepiturile Om-

nirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4-5-6 Ilie N. Gelep, Pământul și